

Wie ontvangen het geheimenis?¹

(slot)

De besnijdenis, door Petrus vertegenwoordigd, vond deze dingen ‘*moeilijk te verstaan*’. ^{2 Petr.3:16} Dit niet omdat de gelovigen uit de besnijdenis te weinig verstand hadden; evenmin ontbrak het hun aan geestelijk inzicht. Het punt is, dat het [Efeze]geheimenis buiten het bereik van de besnijdenis valt; het ligt buiten het gebied waar haar zegeningen te vinden zijn.

Als voor *ons* al een speciale toedeling van Gods geest ^{Ef.1:17} nodig is om deze grote waarheden te begrijpen, hoe moeilijk, zo niet bijna onmogelijk, is het dan voor hen die zich buiten de grenzen van deze werkzaamheid bevinden om ook maar iets van deze grootste van Gods onthullingen op te vangen.

Paulus kende dit geheimenis toen hij aan de Corinthiërs schreef. Het lijkt erop, dat hij het privé bekendmaakte aan volwassenen in het geloof. ^{1Cor.2:6-10} Waar kon hij anders op doelen toen hij schreef: ‘...*wat wij spreken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid Gods, die God (reeds) vóór de eonen voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid.*’ Hij voorzegt duidelijk de algemene, publieke bekendmaking ervan in de hoofdstukken 12 en 14; dat is de periode waarin niet alleen individuele gelovigen volwassen zullen zijn, maar ook de tijd van volwassenheid (rijpheid) zou aanbreken.

¹ Uit: ‘Who receive the mystery?’ – A.E. Knoch, UR XVIII, blz.133-139

Het lijkt meer dan waarschijnlijk, dat hij de onthulling 14 jaar daarvoor ontving ^{2Cor.12:2}, toen hij weggerukt werd tot in de derde hemel. Hij kende dit geheimenis voordat hij maar een van zijn brieven geschreven had. Zij werden dus geschreven terwijl Paulus dit geheimenis in gedachten had, met de bedoeling de heiligen erop voor te bereiden. God ordende Paulus' handelen én Paulus' woorden met het oog op de aankomende, overstromende genade, die niet vóór de algehele afvalligheid van Israël kon komen.

Dan, nadat de apostel de Joden had gewaarschuwd, dat de redding van God naar de natiën gestuurd werd, en dat die zouden horen ^{Hand.28:28}, stelt hij het geheimenis op schrift.

In eerdere brieven [Romeinen – Galaten – 1,2 Corinthiërs] worden wij duidelijk gewaarschuwd, dat sommige dingen in deze brieven tijdelijk zijn en sommige zullen stoppen. De grote thema's: geloof, verwachting en liefde blijven. Hier draait het om in 1 Corinthiërs 13. Veel gelovigen en uitleggers denken, dat in 1 Corinthiërs 13:10 'het volmaakte' [de rijpheid of volwassenheid] op de opstanding in de toekomst zinspeelt, als de Heer komt en wij (weggerukt en) verheerlijkt worden. Het heeft betrekking op de grote verandering van beheer (huishouding) die er aankomt.

Geloof en verwachting blijven niet bestaan in de opstanding en de verheerlijking. Geloof wordt op dat moment zien en verwachting is dan vervuld. Alleen de liefde, die nooit vergaat, zal in de opstanding en de verheerlijking blijvend zijn.

Maar nu, in dit beheer van het geheimenis ^{Ef.3:9}, verdwijnen de tekenen van onvolwassenheid en onrijpheid; de kenmerken van de volwassenheid (rijpheid) blijven bestaan.

De vraag zou kunnen rijzen, op welk gezag wij kunnen geloven, dat het geloof van de eerste gelovigen veranderde en aangepast werd door latere onthullingen? Kunnen wij er zeker van zijn, dat de heiligen zelf dezelfde mensen waren en dat het onderricht wijzigde?

Dit wordt duidelijk vanuit Efeziërs zelf. Leraren werden speciaal gegeven om de heiligen *aan te passen* (Grieks: *katartizo*) aan de nieuwe onthulling ^{Ef.4:12}. Ze moesten *aangepast* worden aan deze latere openbaringen. Sommige leringen vervielen en andere kwam ervoor in de plaats. Alles werd gewijzigd door de verandering van beheer (huishouding).

Deze zelfde aanpassing is vandaag de dag nodig. Het zou de hoofdtaak moeten zijn voor hen die onderricht geven en de waarheid kennen, want veel heiligen begrijpen het geheimenis niet; ze klampen zich vast aan wat in de dagen van Paulus al buiten werking gesteld is en zelfs aan dingen die nooit een plaats hadden in de geschriften of bediening van Paulus!

Het woord ‘aanpassen’ lijkt helemaal ontoereikend voor sommigen die vrijwel uitsluitend bezig zijn met de dingen die Israël en de twaalf apostelen aangaan. Maar dit heeft geen invloed op hun aanspraak op de zegeningen van het geheimenis, hoewel zij daar natuurlijk niet van kunnen genieten tot zij deze weergaloze rijkdom erkennen en waarderen.

De vraag die vaak gesteld wordt is: ‘Als Handelingen niet over het lichaam van Christus gaat, wie zijn zij dan, waarover Jakobus spreekt in Handelingen 15:14, als het onderwerp van de natiën op tafel komt tijdens het apostelconvent?’ *‘... bezoekt God de natiën vandaag de dag niet, om voor Zich een volk voor Zijn naam te verzamelen?’* [CV]

Jakobus spreekt over de plaats die de natiën in de profeten toebedeeld kregen. Hij refereert in het bijzonder aan de prediking van het koninkrijk door Petrus, die als eerste buiten de Joodse begrenzing trad. Het gedeelte dat hij citeert heeft een speciale vervulling in de tijd van het einde, wanneer de tabernakel [de vervallen hut] van David herbouwd wordt.

Wanneer de natiën grotendeels vernietigd zijn in de gerichten, zal de *rest* van hen de Heer zoeken.

Jakobus en de andere leiders van de besnijdenis wisten op dat moment helemaal niets van het geheimenis. De natiën zelf zochten een aan Israël ondergeschikte plaats op. Ondertussen namen zij de plaats in die zij zouden hebben gehouden als Israël zich bekeerd had en het koninkrijk zou zijn aangebroken.

De paulinische gelovigen komen alleen in Handelingen in beeld voor zover zij een relatie hebben met het koninkrijk, waar dit boek (Handelingen) over gaat. Daarom: terwijl de meesten van de *personen* die het direct aangaat mogelijk later in de huidige genade meegingen, hoorden zij er toen niet bij. Zij konden, zelfs toen, mogelijk leden van het lichaam van Christus geweest zijn, maar het was toen geen gezamenlijk-lichaam, want dat was tot aan het einde van Handelingen onbekend.

In zulke overgangstijden zouden wij niet moeten vragen tot welke ‘klasse’ een gezelschap behoort, alsof het vast lag en niet meer te veranderen was. Paulus hoorde waarschijnlijk zelf in zijn leven na zijn roeping bij drie verschillende groepen.

In het begin werd hij bij de Besnijdenis gerekend, terwijl hij al geroepen was voor een zeer speciale bediening op een heel ander terrein. Later werd hij in zijn bediening voor de natiën afgezonderd van de Besnijdenis en was hij in het ene lichaam, dat toen een overgangskarakter droeg. Nog later verloor hij zijn positie in het vlees helemaal, hij hoorde uiteindelijk bij het gezamenlijk-lichaam.^{Ef.3:6}

In deze tijd horen *alle* gelovigen bij dat gezamenlijk-lichaam. Het ene lichaam waartoe de paulinische gelovigen behoorden tijdens Paulus’ bediening vóór zijn gevangenschap [Romeinen-Corinthiërs-Galaten], is opgegaan in het gezamenlijk-lichaam. Er bestaat nu één lichaam^{Ef.4:4}, want genade heeft allen die geloven verenigd door de geest van God.

Het geheimenis omvat vandaag de dag allen die van Christus zijn. Joden en Grieken, besneden of onbesneden, nu ontvangen allen die God geloven Zijn overstromende begunstiging (zegen). Wij zijn ons bewust, dat het evangelie van de besnijdenis veel vaker gepredikt wordt dan de verzoening. Wij zijn er bijna zeker van, dat het geheimenis vrijwel nergens bekend wordt gemaakt. Maar wij leven in een dag van *genade*. En het is niet de handelwijze van genade achter te houden wat niet begrepen of gewaardeerd wordt. Mannen kunnen nu vergeving prediken, maar God geeft rechtvaardiging. Ze kunnen volharden in wedergeboorte, maar Hij maakt een nieuwe schepping. Zij ontvangen wat Hij geeft, niet wat zij denken dat Hij geeft.

Het is tegenwoordig gebruikelijk Gods geschenken te zien als een beloning voor dienstbetoon, of kennis, of een vermeende superioriteit. Wij vertrouwen erop, dat allen die deze regels lezen het geheimenis dat wij bekend maken, gaan verstaan. Maar moge Hij ons bewaren voor de misvatting, dat het begrijpen en aanvaarden van Zijn waarheid ons een hogere positie geeft boven onze broeders! Als individuele mensen zullen wij beloning ontvangen. Maar het lichaam van Christus is ongedeeld. Er bestaan geen delen van Zijn lichaam die een als gevolg van een speciale kennis (‘verlicht zijn’) een andere of hogere bestemming zullen ontvangen. Wij zijn allen

één! In Christus bezit de meest onwetende en minst bruikbare gelovige door genade al de schatten die de meest intelligente en bruikbare eventueel kan claimen.

Kennis blaast op. Liefde bouwt op. Vrijwel elke toename in kennis van God heeft geresulteerd in een arrogante, zelfgerichte verdeeldheid onder Zijn heiligen.

Wij zijn getuigen van een treurig schouwspel van volgelingen van Christus, verdeeld in vijandige kampen, die elk hun eigen superioriteit verkondigen en de rest degraderen naar een lagere positie. Elk kamp claimt een alleenrecht op Zijn genade, op grond van een of andere vermeende verkregen positie in geloof of trouw. Laat niemand veronderstellen, dat kennis van het geheimenis vereist is om de gunsten ervan te kunnen ontvangen.

Als dat zo zou zijn, wat zouden dan slechts weinigen ooit de plaats kunnen vinden die hen door God bereid is!

Wij vertrouwen erop, dat velen nog ingevoerd zullen worden in het genieten van dit geweldige geheimenis, en de ogen van hun hart openen om dit te kunnen bevatten en begrijpen, deze hoogste onthulling die God aan stervelingen zoals wij gegeven heeft. Het is niet alleen het grootste in heerlijkheid, maar ook het allergrootste in genade. Het is ons ernstige gebed dat zulke kennis doordrongen zal zijn van liefde. Wij bidden vurig, dat niemand zich zijn begunstigen zal toe-eigenen alleen voor zichzelf en anderen zal buitensluiten, omdat zij de boodschap ervan (nog) niet begrepen hebben. *Allen die nu geloven* 'ontvangen' het geheimenis in de krachtigste en kostbaarste betekenis van het woord. Het kan zijn dat zij er nog nooit van gehoord hebben. Zij kunnen het mogelijk niet begrijpen. Het kan zelfs zo zijn, dat zij het verwerpen en er afwijzend tegenover staan. Nochtans is het hun deel, en zij zullen het te zijner tijd ontvangen, zoals dat bepaald is door de alleenheerschappij van *genade*!

Andere periodes van beheer vragen aan de gelovigen zich aan te passen in geloof of praktijk als voorwaarde om er deel aan te kunnen krijgen. De komende era van verontwaardiging (toorn) zal verschillende 'klassen' (groepen) kennen, afhankelijk van de mate van trouw. Maar in dit huidige beheer van de zuiverste genade is het enige vereiste dat er geen verdiensten zijn. Het kleinste grammetje geloof is de sleutel die al Gods schatkamers opent. Als wij Christus hebben, hebben wij alles.

Wij kunnen meer genieten als we ontdekken wat ons deel is in Hem, maar wij kunnen niets toevoegen aan onze bezittingen. Dus horen wij allemaal bij dezelfde ‘klasse’; wij zijn één in Christus Jezus.

Als wij echter benadrukken, wat onze vraag *voor deze tijd* betekent en vragen: wie ontvangen het geheimenis? dat is: wie aanvaarden het, en genieten het, en verheugen zich in zijn overstijgende heerlijkheid? dan geeft de Schrift ons een zeer duidelijk antwoord. Volgens Paulus’ brief aan de Corinthiërs zijn er twee kwalificaties nodig. Hij maakte het geheimenis bekend aan hen die *volwassen* (gerijpt) waren ^{1Cor.2:6,7}, en hij kon het niet aan de vleselijke gelovigen openbaren. ^{1Cor.3:1}

Volwassenheid in het geloof en een gerijpt inzicht in de periodes van beheer zijn de noodzakelijke voorwaarden voor het ontvangen van het geheimenis.

Volwassenheid blijkt uit het verwerpen van menselijke wijsheid en filosofie, en een erkenning van het elementaire karakter van de koninkrijksactiviteiten. Zij die een door mensen ontwikkelde filosofie volgen, hoewel zij met de Schriften bezig zijn, zetten zichzelf vast in een positie waarin zij Gods geheimenis niet kunnen ontvangen. En zij die zich nog bezighouden met de manifestaties van onmondigheid, de zaken van geestelijk kind zijn, zullen het geheimenis onmogelijk kunnen ontvangen in al zijn volheid en kostbaarheid. Het geheimenis is alleen voor de volwassenen (gerijpten).

Vleselijkheid manifesteert zich vooral in sektarische groepen en een wandel als mensen naar het vlees ze ondersteunen. Zelf heb ik ervaren, dat het geen nut heeft het geheimenis te onderwijzen aan gelovigen waarvan het hart nog vastzit aan de verwarring van menselijke verdelingen, of zelfs als iemand beweert een volgeling van Christus te zijn zoals dat past bij zijn eigen groep of denominatie. Sektarisme verhindert de gelovige diep in het geheimenis te duiken, laat staan het te kunnen begrijpen. Het vormt een ondoordringbare laag, waar het geheimenis niet door kan komen. Het geheimenis is alleen voor de geestelijke niet-sektarische gelovige.

Paulus bidt zelfs dat de gelovigen een geest van wijsheid en onthulling mogen ontvangen om het geheimenis te kunnen erkennen ^{Ef.1:18}, zelfs al gaat het om gelovigen, die volwassenen en geestelijk zijn. Ik bid met Paulus mee voor allen, die graag dit overstijgende geheimenis willen genieten, het toppunt van goddelijke kennis en liefde, dat de God van onze Heer

Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, de ogen van hun hart moge verlichten, opdat zij zien wat de verwachting van hun roeping is, en zij de opstandingskracht ervaren en van het lotdeel kunnen genieten.

A.E. Knoch

vertaling en bewerking: Date Gorter